

Додаток 2
до наказу №53
від 30.06.2020

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради
Бердянського державного
педагогічного
університету

від 25 червня 2020
(протокол №9)

ПОЛОЖЕННЯ
про підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних
працівників Бердянського державного педагогічного університету та
про підвищення кваліфікації на базі БДПУ науково-педагогічних і
педагогічних працівників інших закладів освіти

1. Загальні положення

1.1. Це Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» (зі змінами), і визначає порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Бердянського державного педагогічного університету (далі – Університет), а також порядок приймання на стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників інших закладів освіти.

1.2. Науково-педагогічні й педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.3. Метою підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників університету є їхній професійний розвиток відповідно до державної політики в галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.4. Університет згідно зі ст. 52 Закону України «Про вищу освіту» та положенням про внутрішню систему забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти забезпечує підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників за вибраною ними формою та видом навчання один раз на п'ять років.

1.5. Науково-педагогічні й педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.6. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників здійснюється на підставі договорів, що укладаються між закладом-замовником та закладом-виконавцем.

2. Види, форми та організація підвищення кваліфікації

2.1. Науково-педагогічні й педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами й видами.

Формами підвищення кваліфікації є:

- інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева),
- дуальна,
- на робочому місці,
- на виробництві тощо.

Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- стажування;

2.2. Окремі види діяльності науково-педагогічних і педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти тощо), що провадилася поза межами плану підвищення кваліфікації, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до цього Порядку.

Процедуру зарахування окремих видів діяльності, результатів їх та обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників закладів визначає вчена рада університету.

2.3. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі - суб'єкти підвищення кваліфікації).

2.4. Підвищення кваліфікації науково-педагогічними й педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації університету на календарний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до цього Положення.

2.5. Суб'єктом підвищення кваліфікації для науково-педагогічних і педагогічних працівників може бути заклад вищої освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, зокрема фізична особа – підприємець, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічним і педагогічним працівникам.

2.6. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників університету може здійснюватися:

- в університеті за основним місцем роботи працівника;
- в іншому закладі освіти;
- у науковій установі;
- в організаціях;

- на підприємствах тощо.

Стажування науково-педагогічних і педагогічних працівників університету може здійснюватися закладах освіти, наукових установах, організаціях та на підприємстві. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює в суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (керівник стажування).

Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

2.7. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи науково-педагогічних і педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

2.8. Програму підвищення кваліфікації затверджує перший проректор університету. Програма підвищення кваліфікації повинна містити інформацію про:

- розробника (розробників);
- найменування;
- мету;
- напрям;
- зміст;
- обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС;
- форму (форми) підвищення кваліфікації;
- перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться /набуватимуться (загальні, фахові тощо);
- розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);
- особу (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- строки виконання програми;
- місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;

- вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;
- графік освітнього процесу;
- мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;
- академічні, професійні можливості за результатами опанування програми;
- можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;
- додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);
- документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до фактичної тривалості її в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи та/або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

2.9. Університет забезпечує відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом оприлюднення її на своєму вебсайті із зазначенням строків (графіка) виконання такої програми.

2.10. Організацію підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників університету та з інших закладів освіти на базі університету здійснює навчальний відділ, який:

- завчасно інформує науково-педагогічних і педагогічних працівників, інші структурні підрозділи про суб'єкти підвищення кваліфікації та програми підвищення кваліфікації;
- розміщує відповідну інформацію на інформаційних стендах, офіційному вебсайті;
- веде облік науково-педагогічних і педагогічних працівників, що підлягають підвищенню кваліфікації;
- розробляє щороку плани-графіки підвищення кваліфікації;
- здійснює інші організаційні заходи щодо підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників.

2.11. Науково-педагогічні й педагогічні працівники, які відповідно до плану-графіка проходять підвищення кваліфікації, подають до навчального відділу такі документи:

- заяву про направлення на підвищення кваліфікації за формою, наведеною в додатку 1 до цього Положення, погоджену з першим проректором, начальником навчального відділу завідувачем кафедри (деканом факультету – для завідувачів кафедр);
- витяг з протоколу засідання кафедри щодо підвищення кваліфікації;
- направлення на підвищення кваліфікації науково-педагогічного або педагогічного працівника за формою, наведеною в додатку 2 до цього Положення;
- індивідуальну програму підвищення кваліфікації за формою,

наведеною в додатку 3 до цього Положення, що містить: мету, завдання, строк, обсяг, зміст підвищення кваліфікації, очікувані результати.

Оброблення персональних даних працівників здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

2.12. Між Університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

2.13. Направлення на підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників БДПУ здійснюється за наказом ректора університету відповідно до плану-графіка та договором між університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації.

2.14. Зарахування на підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників з інших закладів освіти здійснюється за наказом ректора на підставі направлення на підвищення кваліфікації закладу-замовника.

2.15. Направлення на підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників за межі України здійснюється відповідно до Положення про навчання студентів та аспірантів, стажування наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 року № 411, а також фізичними і юридичними особами на підставі договорів, укладених з іноземними закладами вищої освіти, науковими та іншими установами.

2.16. Науково-методичне забезпечення підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників з інших закладів освіти здійснює кафедра, що відповідає профілю й напряму підвищення кваліфікації науково-педагогічного або педагогічного працівника.

2.17. На час підвищення кваліфікації науково-педагогічні й педагогічні працівники з інших закладів освіти забезпечуються гуртожитком. Умови проживання зазначаються в договорі про підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників.

2.18. Перший проректор здійснює контроль за процесом підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників.

3. Особливості підвищення кваліфікації

3.1. Науково-педагогічні й педагогічні працівники університету підвищують свою кваліфікацію згідно з цим Положенням не рідше одного разу на п'ять років.

3.2. Науково-педагогічні й педагогічні працівники університету можуть підвищувати свою кваліфікацію згідно з цим Положенням в університеті (за основним місцем роботи).

Результати такого підвищення кваліфікації не потребують визнання вченою радою.

3.3. Ректор, проректори, декан, заступник декана факультету, завідувач кафедри, завідувач аспірантури університету, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи.

Обсяги такого підвищення кваліфікації визначає вчена рада університету.

3.4. Вчена рада університету самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників, які працюють в університеті за основним місцем роботи, з урахуванням вимог цього Положення.

3.5. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками, а також під час проведення атестації педагогічних працівників університету.

4. Періодичність, обсяг і зміст підвищення кваліфікації

4.1. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників визначається в годинах та кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (ЄКТС) за накопичувальною системою.

4.2. Обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників університету протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (один кредит ЄКТС становить 30 годин).

Один день підвищення кваліфікації оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

4.3. Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

4.4. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі науково-педагогічного й педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання.

4.5. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників шляхом участі їх у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється переважно відповідно до річного плану підвищення кваліфікації університету (як виняток – може здійснюватися поза межами річного плану).

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або

1 кредиту ЄКТС на рік.

4.6. Строк навчання науково-педагогічних і педагогічних працівників за межами України встановлюється відповідно до вимог законодавства та на підставі договорів, укладених з іноземними закладами вищої освіти, науковими, освітньо-науковими й іншими установами.

4.7. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників спрямовується на оволодіння, оновлення й поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових, економічних та управлінських компетентностей, зокрема вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду, що сприяє якісному виконанню ними своїх посадових обов'язків, розширенню їхніх компетенцій тощо.

4.8. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників здійснюється з метою формування й закріплення на практиці професійних компетентностей, здобутих у результаті теоретичної підготовки, щодо виконання завдань і обов'язків на займаній посаді або посаді вищого рівня, засвоєння вітчизняного й зарубіжного досвіду, формування особистісних якостей для виконання професійних завдань на новому, більш високому якісному рівні в межах певної спеціальності.

4.9. Зміст навчальних планів та програм формується з урахуванням галузевої специфіки та наукового спрямування науково-педагогічних і педагогічних працівників і визначається:

- вимогами суспільства щодо забезпечення закладів вищої освіти висококваліфікованими фахівцями;
- сучасними вимогами щодо форм, методів і засобів професійної діяльності працівників;
- державними та галузевими стандартами вищої освіти;
- досягненнями в напрямках соціальної, психологічної, управлінської, економічної, правової, технологічної підготовки тощо.

Навчання забезпечує поєднання теоретичного матеріалу з практичним спрямуванням у розв'язанні конкретних завдань і проблем розвитку закладів вищої освіти.

4.10. Програми підвищення науково-педагогічних і педагогічних працівників розробляють кафедри, які здійснюють підвищення кваліфікації, ухвалюють вчені ради факультетів і затверджує перший проректор.

5. Фінансування підвищення кваліфікації

5.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження університету, інші джерела, не заборонені законодавством.

5.2. У разі підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі університету на підвищення кваліфікації, укладення договору між ректором університету та суб'єктом підвищення

кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

5.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі університету, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, визначеному законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників, які працюють в університеті за основним місцем роботи.

5.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- науково-педагогічними й педагогічними працівниками, які працюють в університеті за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Університету;

- іншими особами, які працюють в університеті на посадах науково-педагогічних і педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

5.5. На час підвищення кваліфікації відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за науково-педагогічним і педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати. Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються в порядку, визначеному законодавством.

5.6. Факт підвищення кваліфікації науково-педагогічного й педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається у визначеному законодавством порядку, підписується ректором університету або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

5.7. Оплата праці за керівництво підвищенням кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників в університеті розраховується відповідно до ставок погодинної оплати праці за проведення навчальних занять з аспірантами, слухачами курсів, які займають посади, що потребують наявності освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста чи ступеня вищої освіти магістра, в обсязі не більше ніж 10 годин на тиждень з відповідними нарахуваннями на оплату праці.

6. Визнання результатів підвищення кваліфікації

6.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації науково-педагогічним і педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видавання та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

Перелік виданих документів про підвищення кваліфікації оприлюднюється на веб-сайті суб'єкта підвищення кваліфікації протягом 15 календарних днів після їх видачі та містить таку інформацію:

- прізвище та ініціали (ініціал імені) науково-педагогічного й педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;

- форму, вид, тему (напрямок, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) в годинах або кредитах ЄКТС;
- дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічним і педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців);
- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації в годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;
- опис досягнутих результатів навчання;
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації в суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання вченою радою університету згідно з цим Положенням.

6.2. Порядок визнання результатів підвищення науково-педагогічних і педагогічних працівників визначає вчена рада університету.

6.3. Результати підвищення кваліфікації у закладах вищої освіти, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Результати підвищення кваліфікації в інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вченої ради університету. Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників університету встановлює вчена рада університету.

6.4. Педагогічний або науково-педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до вченої ради університету клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на вебсайті

університету або в електронному портфоліо науково-педагогічного й педагогічного працівника.

Клопотання протягом місяця з дня його подання розглядається на засіданні вченої ради університету. Вчена рада університету може доручити розгляд таких питань вченим радам факультетів.

6.4. Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада заслуховує науково-педагогічного чи педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада університету може надати рекомендації науково-педагогічному або педагогічному працівникові щодо повторного підвищення кваліфікації в інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації університету до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

Результатом підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у визначеному законодавством порядку.

6.5. Участь науково-педагогічних і педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України "Про освіту", "Про вищу освіту", Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. N 579, та іншими актами законодавства, визнається вченою радою університету як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі науково-педагогічного чи педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

6.7. Наукове стажування науково-педагогічних працівників університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність", може бути визнане вченою радою як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

6.8. Результати інформальної освіти (самоосвіти) науково-педагогічних і педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене чи

почесне звання, можуть бути визнані вченою радою університету як підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

6.9. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю в межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми в годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

6.10. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників шляхом участі їх у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо не потребує визнання вченою радою університету.

6.11. Звіт про підвищення кваліфікації заслуховується на засіданні кафедри, на якому вирішується питання про його затвердження або відхилення, даються висновки, відповідні рекомендації.

Звіт про підвищення кваліфікації підписує науково-педагогічний і педагогічний працівник, погоджує завідувач кафедри та затверджує перший проректор.

6.12. Навчальний відділ вносить пропозиції щодо подальшого використання результатів підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників в організації освітнього процесу та наукової діяльності БДПУ.

6.13. Копії документів про підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників зберігаються на кафедрах та в особовій справі працівника і використовуються для підготовки звіту про проведену роботу за результатами календарного року.

Перший проректор

Ольга ГУРЕНКО

Начальник навчального відділу

Ольга ШУБІНА

Начальник відділу кадрів

Марина ВРУЦЬКА

Ректорові Бердянського
державного педагогічного
університету

(учене звання, прізвище та ім'я)

(прізвище, ім'я по батькові,
посада педагогічного (науково-педагогічного)
працівника)

ЗАЯВА
про направлення на підвищення кваліфікації

Прошу направити відповідно до плану-графіка на підвищення кваліфікації в

(найменування закладу вищої освіти, наукової, навчально-наукової, іншої установи, підприємства, організації)

(указати форму підвищення кваліфікації)

з “___” _____ 20__ року по “___” _____ 20__ року з відривом/без відриву від
виробництва.

Мета підвищення кваліфікації _____

З Положенням про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних
працівників Бердянського державного педагогічного університету та про приймання на
підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників з інших
закладів освіти ознайомлений.

Додаток: витяг з протоколу засідання кафедри _____ від _____ №.

“___” _____ 20__ року

(підпис)

Погоджено:

Перший проректор

Начальник навчального відділу

Завідувач кафедри

**НАПРАВЛЕННЯ
НА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА**

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Який / яка працює _____
на кафедрі _____ в Бердянському державному педагогічному університеті

Науковий ступінь _____

Вчене звання _____

Посада _____

Перелік навчальних дисциплін, що викладає _____

Загальний стаж роботи _____

Науково-педагогічний стаж _____

Аспірантура (докторантура) _____

(найменування закладу вищої освіти, рік закінчення)

Інформація щодо попереднього підвищення кваліфікації _____

Місце проживання, телефон _____

Просимо зарахувати на підвищення кваліфікації з _____ по _____ року

на кафедрі _____

на підставі договору _____.

Ректор

(підпис)

(ініціали, прізвище)

ЗАТВЕРДЖУЮПерший проректор Бердянського
державного педагогічного університету

(підпис) (ініціали, прізвище)
“ ____ ” _____ 20__ року

**Індивідуальна програма
підвищення кваліфікації**_____
(прізвище, ім'я, по батькові працівника)_____
(посада, найменування кафедри, ЗВО)_____
(науковий ступінь, учене звання)_____
(найменування установи, в якій здійснюватиметься підвищення кваліфікації)

Строк підвищення кваліфікації з “ ____ ” _____ 20__ року по “ ____ ” _____ 20__ року

Мета підвищення кваліфікації _____

Виконання завдань індивідуальної програми роботи

№ з/П	Зміст завдання	Очікувані результати виконання завдання

Завдання індивідуальної програми розглянуто на засіданні кафедри

« ____ » _____ 20__ року, протокол № ____.

Науково-педагогічний працівник

(підпис)_____
(ініціали, прізвище)

Завідувач кафедри

(підпис)_____
(ініціали, прізвище)

ЗАТВЕРДЖУЮПерший проректор Бердянського
державного педагогічного університету

(підпис) (ініціали, прізвище)
“ ____ ” _____ 20__ року

ЗВІТ**про підвищення кваліфікації**

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Науковий ступінь, учене звання _____

Кафедра, посада _____

Мета підвищення кваліфікації _____

Найменування закладу (установи), в якій здійснювалось підвищення кваліфікації _____

Строк підвищення кваліфікації з «__» _____ 20__ року по «__» _____ 20__ року

Відомості про виконання індивідуальної програми _____

Результати _____

Документи, що підтверджують підвищення кваліфікації (назва, серія, номер, дата видавання документа, найменування закладу, що видав документ) _____

(підпис)_____
(ініціали, прізвище НПП)

Розглянуто і затверджено на засіданні кафедри (протокол від «__» _____ 20__ року № ____).

Висновки та рекомендації щодо використання результатів _____

Пропозиції щодо використання _____

Завідувач кафедри _____

(підпис)_____
(ініціали, прізвище)